

ПРОТОКОЛ

№ 82

гр. Пловдив, 29.03.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Станислав П. Георгиев

Членове: Надежда Л. Махмудиева
Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Анна Д. Стоянова
Сложи за разглеждане докладваното от Христо В. Симитчиев Въззивно гражданско дело № 20245000500133 по описа за 2024 година.
На именното повикване в 09:45 часа се явиха:

Жалбоподател М. Г. Я., редовно призована не се явява, не се представлява.

От пълномощника на М. Я. – адв. П. Д. е постъпила молба, с която заявява, че не възразява да се даде ход на делото.

Жалбоподател П.Р.Б., редовно призован, представлява се от **апелативния прокурор Марин Дишлянов**.

СТАНОВИЩА ПО ХОДА НА ДЕЛОТО

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

Делото е образувано по въззивна жалба вх.№3198/26.01.2024г. от П.Р.Б. против Решение № 111 от 23.01.2024г. по гр.д. №1942/2023г. по описа на Пловдивския окръжен съд, в частта му, с което се осъжда жалбоподателя да заплати на М. Г. Я., ЕГН *****, с постоянен адрес- гр. Х., ул."А.С." №20, ет.2, ап.3, сумата от 15 000 /петнадесет хиляди/лв., представляваща

обезщетение за претърпени от ищцата неимуществени вреди в резултат от повдигнато и поддържано срещу нея незаконно обвинение в извършване на престъпление по чл.248а, ал. 5, във вр. с ал. 3 и ал. 2 от НК, за което е оправдана с влязла в сила на 02.04.2022г. присъда №260048/18.05.2021г., постановена по нохд №991/2020г. на Окръжен съд- Пловдив, ведно със законната лихва върху присъденото обезщетение, считано от 02.04.2022г. до окончателното изплащане на сумата.

В жалбата се излагат конкретни и подробни съображения за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на първоинстанционното решение. Посочва се, че по делото няма спор, че е било образувано досъдебно производство № 9/2020г. по описа на Окръжен следствен отдел при Окръжна прокуратура гр. Пловдив, по което ищцата е била привлечена като обвиняема за престъпление по чл.248а, ал.5, вр. ал.3, вр. ал.2 от НК и спрямо нея е взета мярка за неотклонение „Гаранция“ в пари в размер на 10 000 лв. По образуваното по внесен обвинителен акт от ОП-Пловдив НОХД № 991/2020г. по описа на Окръжен съд - Пловдив с Присъда № 260048/18.05.2021г. ищцата Я. е призната за невинна и е оправдана по повдигнатото ѝ обвинение за престъпление по чл.248а, ал.5, вр. ал.3, вр. ал.2 от НК. По протест на ОП - Пловдив в Апелативен съд гр. Пловдив е образувано ВНОХД № 328/2021 г. С Решение № 29/21.02.2022г. на Апелативен съд гр. Пловдив по ВНОХД № 328/2021 г. е потвърдена първоинстанционната присъда. Решението на въззивната инстанция не е обжалвано и протестирано и е влязло в сила на 02.04.2022г. 1 Според жалбоподателя, от гореизложените обстоятелства обаче не следва извода, че приетите в съдебното решение неимуществени вредни последици за ищцата произтичат и следват единствено и само от действията на Прокуратурата по това водено наказателно производство, тъй като категорични доказателства в тази насока не били установени по делото. Поддържа се също, че исковата претенция за неимуществени вреди по чл.2 ал.1 т.3 от ЗОДОВ, на основание на която е осъден ответникът Прокуратурата на РБ, е недоказана от ищцовата страна, върху която лежи тежестта на доказване в гражданския процес. Ангажираните от ищцата доказателства били крайно недостатъчни за пълното и несъмнено доказване на обстоятелствата, твърдени в исковата молба, а още по-малко - за размера на уваженото обезщетение за неимуществени вреди. По същество, тези доказателства се ограничавали до

разпита на свидетеля Я.Г.Я. - съпруг на ищцата и на свидетеля Д.Д. - пациент на ищцата, показанията на които, според жалбоподателя, следва да се преценяват с по-голяма критичност от съда, тъй като са дадени от лица, които са близки на ищцата и тъй като бил очевиден стремежът на същите свидетели с показанията си да подпомогнат тезата на Я.. Посочва се също, че са налице противоречиви твърдения, изложени от разпитаните по делото свидетели. Св. Я. заявил, че ищцата се е „капсулирала вътре във фамилната среда“ и е ограничила контактите си по време на воденото наказателно производство, докато св. Д. е посочил, че ищцата не е била в изолация от колеги, близки, познати и пациенти. Според жалбоподателя, горепосоченото противоречие в показанията на разпитаните свидетели поставя под съмнение тяхната достоверност. Излагат се и съображения, че ангажираните в процеса доказателства от страна на ищцата не са в състояние да докажат наличието на пряка и непосредствена причинна връзка между воденото срещу нея наказателно производство и твърдените в исковата молба негативни преживявания. За наличието на такива, въпреки че се твърдят в исковата молба, не са ангажирани достатъчно доказателства. Счита се за необоснован направеният от съда в постановеното решение извод, че информацията по повод наказателното производство, която е била медийно отразена, е изнесена от органите на Прокуратурата, тъй като по делото не били налични доказателства в тази насока. Поддържа се направеното възражение в отговора на исковата молба за това, че П.Р.Б. не следва да се държи отговорна и да търпи неблагоприятни последици за предоставена на гражданите чрез медийно огласяване невярна информация, свързана с воденото наказателно производство, тъй като съдържанието на медийните публикации се определя от нейния автор и от политиката на издателя на съответната медия. При евентуалност, ако не бъдат споделени дотук изложените доводи, се иска да бъде намален размера на присъденото на ищцата обезщетение до неговия разумен минимум, съответстващ на принципите за справедливост по чл. 52 от ЗЗД /относно неимуществените вреди/. Посочва се, че присъденият от първоинстанционния съд размер на обезщетението за неимуществени вреди + лихви и разноски е силно завишен и несъответстващ на 2 справедливостта и на доказателствата, събрани в хода на гражданския процес, не отговаря на размера на твърдените вреди, не е в съответствие с чл. 52 от ЗЗД, с икономическия стандарт в България и със съдебната практика в аналогични

случаи. При преценката на вредите, съдът следвало да отчете отражението им върху конкретната личност и върху начина ѝ на живот, като в този смисъл, уважената от съда претенция за обезвреда, съотнесена към установените в гражданското производство факти и събраните доказателства за тях, се явявала прекомерна. Посочва се, че в настоящия случай, наказателното производство срещу ищцата се е развило в разумен срок и без сериозни ограничения и търпени мерки на процесуална принуда за дълъг период от време, като не са извършвани множество процесуално-следствени действия с участието на ищцата. Иска се от въззивния съд да отмени първоинстанционното решение в обжалваната част и вместо него да се отхвърли изцяло исковата претенция. При условията на евентуалност, в случай, че съдът прецени, че са налице предпоставките за уважаване на иска, жалбоподателя моли да бъде намален размера на обезщетението до справедлив размер, съответстващ на принципите по чл. 52 от ЗЗД досежно неимуществените вреди и на утвърдената практика в страната по този род дела. С жалбата не са направени доказателствени искания.

В законния срок, от ищцата е подаден отговор на жалбата, с който се оспорва същата като неоснователна, за което се излагат подробни и конкретни съображения, като се иска същата да бъде оставена без уважение като неоснователна и необоснована. С отговора не са направени доказателствени искания.

В срока за обжалване на първоинстанционното решение, е подадена въззивна жалба с вх.№4978/09.02.2024г. от ищцата М. Г. Я., като със същата се атакува решението в частта му, с която се отхвърля предявеният от М. Г. Я. иск против П.Р.Б. за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди, за разликата над уважения размер от 15 000 лв., до пълния претендиран размер от 50 000 лв, като постановено при неправилно приложение на материалния и процесуалния закон. Посочва се, че първоинстанционният съд е извършил неправилна преценка относно справедливия размер на дължимото обезщетение. Не били отчетени част от факторите, водещи до увеличаване на размера на обезщетението, а именно, че тя е била заплашена, освен да търпи наказание лишаване от свобода и да понесе и пряко свързаните с осъждането неблагоприятни последици по чл. 53 от НК, както и че незаконното наказателно преследване е дало крайно негативно отражение върху

професионалния живот на доверителката ми. Първоинстанционният съд не бил отчел, че лекарската професия е от тези, при които очакванията и изискванията на обществото за почтеност и спазване на законите са изключително завишени. Оспорва се като неправилен изводът в обжалваното решение, че продължителността на наказателното производство не е надхвърлила пределите за „разумен срок“. Поддържа се, че в хода на досъдебното производство са били събрани множество доказателства и са били установени вярно релевантните факти. Счита се, че Прокуратурата е можела правилно да подведе установените към този момент факти към приложимите правни норми и да прекрати производството, а не да предава ищцата на съд за поведения, които дори не са административни нарушения. Именно това действие според жалбоподателя е довело да ненужно продължаване във времето на неоснователната наказателна репресия, а от там и до увеличаване на вредите. Оправдателната присъда била резултат именно от правилно квалифициране на фактите, които вече са били установени. Намира, че същите съображения са относими и към подаването на протест срещу оправдателната присъда, което действие, само по себе си, било довело до почти година „неразумно“ продължаване на наказателното производство. В жалбата се поддържа, че в нарушение на процесуалния закон са били игнорирани част от показанията на свидетелят Я. за това, че в периода на наказателното преследване, съпругата му е получавала хипертонични кризи и се е наложила допълнителна медикация, която той сам е определил като специалист - кардиолог. Излагат се съображения, че свидетелски показания за травматични увреждания и последици за здравето на пострадало лице, имащи значение за определянето на размера на обезщетението, могат да бъдат съобразявани от експерта при изготвяне на заключението му, а в случаите, когато свидетелят притежава съответните специални знания, показанията му следва да се ценят с оглед на всички останали доказателства по делото. В случая, нямало спор, че свидетелят имал преки и непосредствени впечатления за здравословното състояние на съпругата си, а с оглед образованието и професията си, същият можел правилно да разпознае здравословните проблеми, за които да даде показания. В заключение, се иска да се отмени първоинстанционното решение в частта, с която е отхвърлен предявеният от М. Г. Я. иск за обезщетение за неимуществени вреди, за разликата над уважения размер от 15 000 лв., до пълния размер от 50 000 лв. и вместо него

да бъде постановено ново, с което да бъде уважен иска изцяло, като бъде осъдена Прокуратура на Република България да заплати на М. Г. Я. сумата от още 35 000 лв., ведно със законната лихва от 02.04.2022г., до окончателното изплащане на сумата, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, настъпили в резултат от наказателно преследване срещу ищеца, приключило с оправдателна присъда, влязла в сила на 02.04.2022г., както и сумата на направените съдебни разноски в двете инстанции. С жалбата не се направени доказателствени искания.

В законния срок, от Прокуратурата не е подаден отговор по жалбата.

С докладваната молба жалбоподателят М. Я. заявява, че поддържа въззивната жалба, оспорва тази на Прокуратура на Р България, няма да сочи доказателства.

Прокурорът: Жалбата я считам за неоснователна и я оспорвам. Поддържам жалбата на Прокуратурата. Нямам доказателствени искания.

С оглед липса на заявени доказателствени искания от страните, съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да бъде даден ход по същество и затова,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА постъпилата от адв. Д. молба ведно с писмена защита.

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Прокурорътг: Уважаеми апелативни съдии, поддържам подадената въззивна жалба с изложените в нея съображения. Считам, че размерът на присъденото обезщетение е в прекомерни размери, не отговаря на критериите за справедливост и съдебната практика. Моля същия да бъде намален в размер не повече от 10 000 лева.

Съдът обяви, че ще се произнесе с решение до 29.04.2024 г.

Протоколът изготвен в с.з.

Заседанието се закри в 9,48 часа.

Председател: _____

Секретар: _____